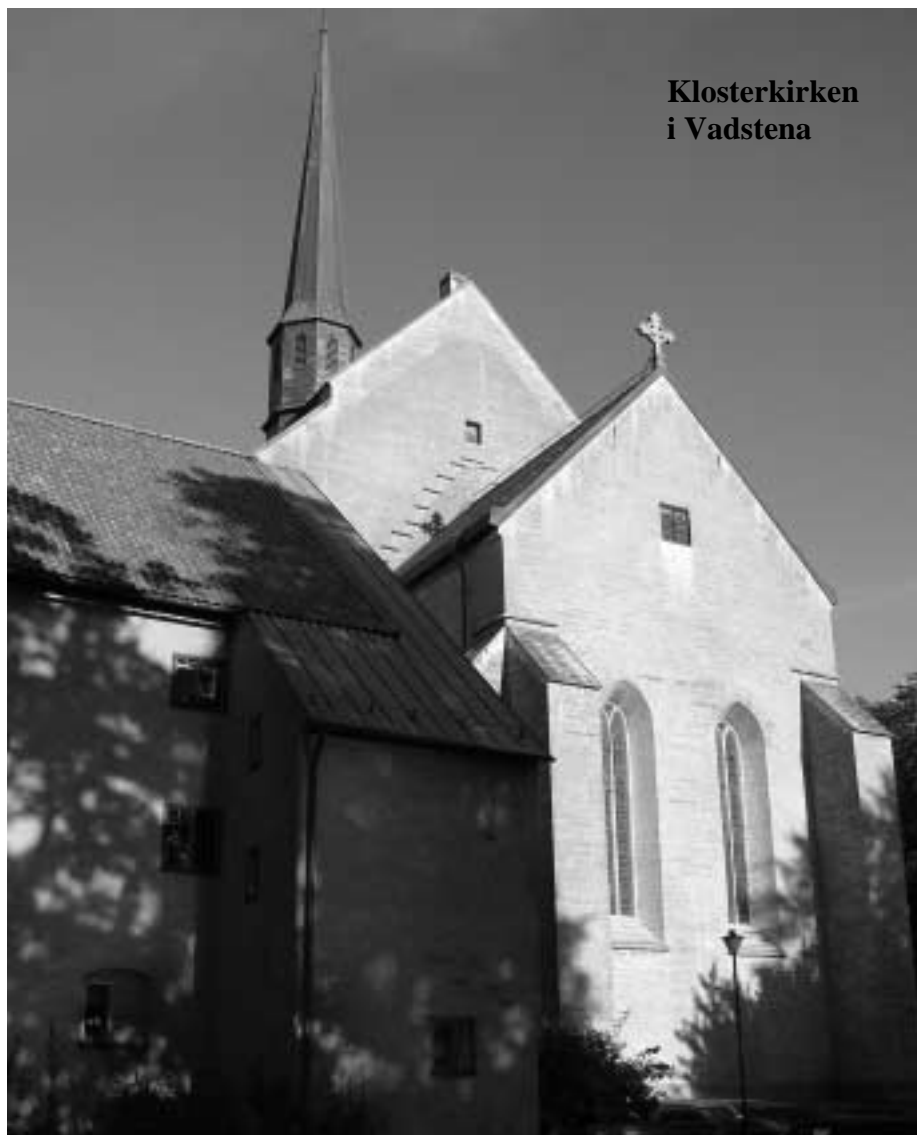

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

Oktober 2005

nr. 48

INDHOLD:

Pace e bene	<i>side 3</i>
Novembermøde	<i>side 4</i>
Kristuskransen	<i>side 5</i>
Greccio og krybbespil	<i>side 8</i>
Turen til Vadstena	<i>side 9</i>
Rejse i maj 2006	<i>side 12</i>
Efterårsrejsen 2005	<i>side 13</i>
Bestyrelsen	<i>Bagsiden</i>
Program for rejse i juni 2006	<i>Midt i bladet</i>

ASSISI-KREDS DATOER

---

19. november
Efterårsmøde
Claus Englund "Et indblik i en billedskærers værksted"

25. februar 2006:
Generalforsamling og årsmøde

Rejser i 2006

27. maj - 3. juni
24. juni - 1. juli
30. september - 7. oktober

Kontingent restance

Mon du har husket at betale kontingent for 2005? Der er 76 medlemmer, der er i restance, dvs. som vi skal sende 'rykker' til. Det koster ca. 5 kr. pr. brev, altså skal vi bruge ca. 400 kr. på, at DU ikke har betalt. Så derfor prøv lige at se, om der skulle lige et ubetalt girokort til Assisi-kredsen.

Pace e bene

(Fred og alt godt)

Det er nu 779 år siden den hellige Francesco døde i Assisi. Allerede mens han levede løb folk efter ham, nok ikke fordi det var ham som person, men meget mere fordi han havde et budskab. Et budskab, der gav håb og en længsel efter Guds tillid, at blive mere forenet i troen på Jesus Kristus Guds søn, på et tidspunkt, som var utrolig vanskelig.

Hvordan ser det så ud i dag. Er det ret meget anderledes i dag? Vi har lige holdt Frans's fest den 4. oktober i Assisi med tusind vis af mennesker, og alle disse mennesker havde et bestemt formål med at komme til Assisi, hvad det så end må være for den enkelte, så er det noget der skal give dem kraft og styrke i deres hverdag, for at kunne klare de forskellige problemer de har i deres liv.

Og her er det så, at jeg ofte møder mennesker, som gerne vil tale med mig om deres oplevelse, som de ikke kan sætte ord på. Det er noget, der berører dem meget dybt i deres sjæl. For mig er det vigtigt, at de bare er i deres oplevelse, for der er ikke brug for ord, for de kommer når tiden er inde.

Derimod opstår en længsel i mennesket, som den Frans altid har været i. Det er en længsel efter at blive elsket, en længsel efter at blive tilgivet, en længsel efter at være som det menneske jeg er, en længsel efter en overgivelse i Guds kærlighed. Den hellige Frans var klar over, når den længsel ikke længere er der, vil hans sjæl dø. Og det er måske denne længsel som Frans havde, at den til stadighed påvirker det enkelte menneske som kommer til Assisi. Så det er ikke kun den hellige Frans som person, som er vigtig, men for det han prøvede at fortælle igennem sin store længsel til Gud.

Vi kan opleve det i de mange fresker fra Basilica S. Francesco, vi kan opleve Frans's længsel igennem de forskellige biografier (Tomas af Celano og S. Bonaventura), men frem for alt i Solsangen, hvor hele Guds skaberværk bliver til en stor længsel efter at være en del af det skaberværk, som vi jo allerede er i kraft af vores dåb " I Faderen og i Sønnens og Helligåndens navn " men vi er ikke altid lige god til at huske det.

Fred og alt godt

broder Theodor

Novembermøde

19. november kl 11
i Enghave Kirke

- ◆ Gudstjeneste i Enghave Kirke
- ◆ Frokost
- ◆ Foredrag :
Claus Englund:
”Et indblik i
en billedskærers værksted”
- ◆ Kaffe

Pris for frokost og kaffe: 60 kr

Om foredragsholderens arbejde, se:
<http://www.englund.dk/>

Assisi-rejse i maj 2006

Assisi-rejsen 27. maj - 3. juni er fuldttegnet. Der kan dog vise sig enkelte pladser, når de forhåndstilmeldte skal melde sig endeligt. Interesserede kan henvende sig til Gunnar Bach Pedersen eller Marianne Plum med henblik på at blive skrevet op med henblik på de evt. få pladser.

Der mangler endnu enkelte detaljer i programmet - så snart det er helt færdigt vil det blive sendt ud til dem, der har forhåndstilmeldt sig.

"Er det noget dine børn har lavet?"

af Marianne Bang Rasmussen

"Er det noget dine børn har lavet?" eller "Det er så godt at have noget at røre ved.."

Ovenstående er nogle af de mange ud-sagn, samtaleåbninger og konklusioner jeg har mødt i de ca. 5 år jeg har været indehaver af en Kristuskrans.

En enkel, manglefarvet perlekæde, som jeg ofte bærer som armbånd, kan danne udgangspunkt for gode samtaler om troens verden, er min erfaring.

At vi i dag har Kristuskransen, den efterhånden velkendte økumeniske bedekrans, skyldes biskop emeritus Martin Lönnebo fra Sverige. Han strandede for nogle år siden på en græsk ø og sad der i den hylende efterårsstorm og misundte de græsk ortodokse kristne som havde deres bedekrans. I mange traditioner og

religioner er det en kendt fænomen at have en perlekæde, en krans af en slags, som et 'redskab' i bønnens verden. For mange af os giver det god mening at det kan hjælpe, selvom det indenfor min egen protestantiske tradition i mange år har været ugleset at bruge den slags hjælpemidler, idet man jo har betonet den 'rene' Ordets forkyndelse.

Perlerne i sig selv er jo ikke Gud, men kan minde os om Guds nærvær og bønnens mulighed. Og for mange af os er det netop som overskriften sagde 'godt at have noget at røre ved'. Derfor er det bl. a. for mig en kærkommen gave at have en Kristuskrans.

Kransens 12 runde perler kan være med til at bringe os gennem Jesu liv og samtidig gennem vort eget liv – og i det hele: tættere ind til Gud. (se andetsteds for navn og hovedtema for hver af perlerne). Ud over de 12 perler i forskellig farve og størrelse er der 6 aflange perler kaldet stilhedspærlerne, hvor man kan hvile for Guds åsyn, blot være til ved nådens hav.

Hvordan man bruger kransen kan variere. Vigtigt for Lönnebo er det at Kristuskransen ikke bliver endnu en tyn-gende byrde i et moderne menneskes liv, ikke endnu en pligt, som giver dårlig samvittighed, når man ikke klarer at finde tiden til det. Han har derfor i sin lille bog "Kristuskransen. Øvelser i livsmod, livslyst, ansvar og kærlighed." givet for-

Kristuskransens perler

Guds-perlen (den største, guld-perlen): Gud er på én gang nær og dog ophøjet, hindsedes alle ord og dogmer.

Stilhedesperler(aflange perler): Bøn er at lægge alle ord og tanker til side og løfte hjertet til Gud.

Jeg-perlen (lille perlemorsperle)- har sin glans fra Gud. Mennesket er skabt i Guds billede til at ligne Gud og med en længsel efter Gud.

Overgivelsesperlen(hvid): Vi må overgive eller hengive os til Gud og med Maria sige – “mig ske efter dit Ord”.

Ørkenperlen ('sandfarvet'): Gennem det, der møder os i livet, modnes vi og lærer tillid til Gud.

Bekymringsløshedsperlen (blå): Vi finder en glæde og frihed i tilliden til Gud - trods omstændighederne.

Kærlighedesperlerne:

Første røde perle: Guds selvhengivende kærlighed i Kristus. Kristus tjente verden gennem sit liv og sin død.

Anden røde perle: Vort gensvar på Guds kærlighed – vi bliver fyldt og strømmer over.

Hemmelighedesperlerne (tre små perlemorsperler): Gud kender alt - vore dybeste længsler og det, vi kæmper med.

Nattens perle (sort): Natten er et billede på oplevelsen af Guds fravær, som er en renselse af sjælen, hvor vi kan opleve, at Gud kommer os nærmere end før.

Opstandelsesperlen (hvid) I natten tændes lys og nyt håb. Sjælen finder hvile i Gud og fornyet tillid, og Kristuslivet vokser i os.

(Ovenstående liste er hentet fra kursusfolder ”Indføring i kristen spiritualitet – ud fra Kristuskransen”. Kursusrække i København under ledelse af Lene Skovmark og Inger Dahl Jensen)

Litteratur: Læs meget mere om KRISTUSKRANSEN i biskop Martin Lønnebo's bøger: *Kristuskransen, Sjælen, Skatten, Englen og Væven, der alle er udkommet på dansk på Unitas Forlag.*

Se endvidere www.kristuskransen.dk

... kristuskranen ...

forslag til brug af kranen.

Selv havde jeg i den første tid med bogog kran stor glæde af den meditative brug kaldet den 'betragtende Kristuskrans', hvor man når hele kranen igennem og har en bøn og et bibelsted knyttet til hver af de 12 perler. Man opnår derved at komme igennem både Jesu liv fra fødsel, over fristelse, død og til opstandelse ligesom der er temaer slået an for ens eget liv.

Lönnebo forslår også en 'syngende kran' med bibelsted, salme/Taizé-sang og bøn ved hver af perlerne og ligeledes en pilgrimskrans, hvor man har en kort bøn til hver af perlerne, mens man går sin pilgrimsvandring. En anden variant er at bede Kristuskransen sammen med Jesusbønnen, sammen med hver perle be'r man Jesusbønnen: "Herre Jesus Kristus Guds søn forbarm dig over mig".

Indimellem har man ikke så megen tid eller orker ikke at bede 'organiseret'.

Lönnebo funderer, at en meditativ, en betragtende Kristuskrans tager omkring en time – og ender med at sige, at fem sekunder og et 'tænk på mig' for Gud vil have samme værdi.

Netop derfor kan Kristuskransen bruges som 'redningskrans' (Kristuskransen hedder Frälsarkrans på svensk, hvor ordet altså har denne dobbelte betydning); man kan gribe fat i Gudsperlen (den største 'guldfarvede' og den man generelt altid begynder og slutter med) og minde sig selv om hvem som er livets skaber,

be' sit Fadervor, sige velsignelsen og lade det være godt med det. Man kan gribe ud efter præcis den perle, som passer til ens personlige ståsted her og nu.

I en hektisk periode vil man måske bruge mere tid på den smukke blå perle for 'hellig ligegyldighed' også kaldet bekymringsløshedspærlen. I en tid med fristelser og store sorger vil ørkenperlen måske trække mest. Andre gange vil man have mest behov for at koncentrere sig om den hvide overgivelses- eller hengivenhedspærlen, hvor man dels er med ved Jesu fødsel, ved hans dåb – og kan øve sig i sammen med Maria at sige: det ske mig efter dit ord, Herre. Denne brug af kranen kalder Lönnebo for den 'personlige Kristuskrans'.

Som tiden går og de aflange stilhedens perler åbner sig for én, kan det være at man er tilbøjelig til at dvæle længe her og sammen med bønnen:

*I Guds stilhed må jeg være
ordløs, stille, uden krav.*

*Klare himle, åbne dage
her en strand ved nådens hav.*

Lönnebo betoner vigtigheden af stilheden og foreslår en 'tavs Kristuskrans', hvor man lader perlerne glide gennem hånden én efter én, uden ord. For ham er det centrale ved Kristuskransen i det hele taget at vi får lov at være i Guds kærlige nærvær – og her i stilhedens Kristuskrans hviler man ved hver perle i den enkelte perles budskab uden at måtte sætte ord på. Man er simpelthen overfor Gud i kærlighedsfuld opmærksomhed – i kontemplation.

Lad mig slutte med et lille citat fra Mar-

tin Lønnebo selv:

”Kristuskransen inneholder ikke noe nytt, men heller ikke noe unødig.

Den vekker ikke nysgjerrigheten, men hjelper den som ber til å huske det ene nødvendige.

Den tar opp det velkjente, som vi aldri blir ferdig med å gjøre oss kjent med.

Den er bundet av perler fra vår felles menneskelige erfaring og fra det åndelige og kristne skattkammer som er Herren Jesu Kristi liv slik det blir skildret i evangelierne. Den er knyttet sammen av den felles kristne tro slik den blir sammenfattet i den apostoliske trosbekjennelsen, den som knytter forbindelsen fra enhver kristen til hans eller hennes dåp. Mer økumenisk kan det ikke bli.

Den er en inderlig bønn om enhet i kirken og menneskeheten, om fred med alt som lever og med den fruktbare, vakre jorden.” (norsk oversettelse af Lønnebo).

Af interesse for Assisi-Kredsens medlemmer er nedenstående foredrag:

San Francesco i Assisi og Greccio og ”Det napolitanske krybbespil”

Foredragsholdere Nils Ohrt, Nivågårds direktør og Alba Granzio.

På dansk og italiensk

Helst tilmelding

Tirsdag d. 13. december kl. 19

Det italienske Kulturinstitut,
Gjølrlingsvej 11, 2900 Hellerup

Società Dante Alighieri i samarbejde med Det italienske Kulturinstitut

Yderligere information ring til

45 88 57 13 (Lucia),

skriv til dantealighieri@mail.tele.dk
eller kig på www.dante-alighieri.dk

Mere fra Assisi-Kredsen

Brug også hjemmesiden:
www.assisi-kredsen.dk

Turen går til Vadstena

af Preben Nielsen

Turen går til Vadstena

Vad = vand

Stena= hus

Klokken var 8,00 en skøn efterårs morgen i september; lyset var lige ved at bryde frem. Der lå et blåt skær over pladsen foran Enghave Kirke, hvor vi alle skulle samles for herefter at blive transporteret videre med bus til Vadstena. Lyset og stemningen gav løfter om en god tur. Tilsyneladende kendte de fleste af holdets 35 deltagere hinanden fra andre arrangementer, hvorfor der ikke blev

sparet på kindkys og håndtryk. Selv jeg, som nyudsprunget Assisimedlem, blev vel modtaget. Jeg var med på et afbud med kort varsel og havde kun et begrænset kendskab til Den Hellige Birgitta og klostervæsenet i Vadstena, som var turens egentlige rejsemål.

Som sagt drog vi med bus mod Sverige via Helsingør/Helsingborg og fortsatte op igennem Halland og det naturskønne Småland. Undervejs gjorde vi nogle korte ophold, dels for at pudre næse og den slags, og dels for at indtage de medbrag-

Den hellige Birgittas helgenskrin

Kloster og kirke

te klemmer i Guds frie natur. Der blev også undervejs tid til at bese nogle ruiner af et gammel kloster, Alvastra, som lå ved sydspidsen af Vättern. Vi var begunstiget med dejlig vejr og nød turen i fulde drag, også fordi vor svenske chauffør var en rigtig guttermand, som kørte bussen stille og roligt og underholdt os med små oplysende bemærkninger om hist og pist.

Vi ankom i god behold til Vadstena omkring kl. 4 om eftermiddagen og blev straks herefter indlogeret på vore værelser i Santa Birgitta Klosterets gæstehus. Aftensmaden var programsat til kl.

18.00, så vi havde masser af god tid til at finde os tilrette og besigtige det omkringliggende område.

Gæstehuset var indrettet på samme måde som vor bedstemor boede. Gammeldaws stuer med fine smukke svenske birke-træsmøbler, kniplinger og broderede pynteduge med nipsgenstande ovenpå. Det krævede absolut ingen indsat for at føle sig hurtigt hjemme. Birgitta-søstrene svævede over vandene og servicerede os fortræffeligt, dog uden at overdrive. Man måtte gerne selv deltage i oprydningen efter måltiderne og være selvhjulpne i al almindelighed.

Byen Vadstena ligger i et pragtfuldt naturområde på den nordøstlige side af Vättern. Her er vand, skov og masser af frisk luft, dog synes byen at være noget stillestående trods sine mange seværdigheder. Klosteret er så afgjort hovedattraktionen. Men derudover har byen også et fornemt renæssance Slot, som ikke står tilbage, hvad arkitektonisk udsmykning angår.

Hvis man synes, byen er lidt trist og derfor får brug for en genstand til at dræbe kedsommeligheden, skal man være meget tørstig for at drikke sig fuld i Vadstena; alkoholprocenten udgør 3,5%, uanset hvilken øl du vælger i byen - det kræver sin mand/kvinde at glemme og samtidig blive beruset på dette grundlag.

Første aften var programsat til forevisning af en videofilm om Klosterets og dettes historie. Filmen var naturligvis på svensk og var lidt svært at forstå, hvorfor jeg rimeligt hurtigt begyndte at studere mine øjenlåg indefra. Gudskelov var der efter filmen rødvin og småkager, som vort førerhold Marianne Plum og Gunnar Back havde medbragt hjemmefra - Godt de ikke skulle købe rødvinen i Vadstena.

Lørdag morgen efter morgenmaden hørte vi et spændende foredrag af søster Miriam, som kommer fra Roskilde og er musikuddannet ved Københavns Musikonservatorium. Miriam berettede om livet før klosteret og de overvejelser hun gennemgik, inden hun besluttede sig for at indtræde i klosterordenen. Man fik indtryk af, at livet som nonne ligger i meget faste rammer; en utrolig afsondret tilværelse, hvor tidebønner optager en masse

tid i løbet af dagen, og hvor det fysiske arbejde kræver en stor indsats.

Ved valget vælger man alt andet fra også familien. For et moderne menneske, må denne tilværelse være svært at forstå.

Det var overraskende at få at vide, at Den hellige Birgitta aldrig selv havde boet i klosteret, da klosteret først var en realitet efter Birgittas død. Men hendes ånd svæver stadig over stedet i kraft af de regler og vedtægter, som blev vedtaget og stadfæstet i Rom i middelalderen.

Op ad formiddagen skulle vi så besøge klosterkirken, som i øvrigt fungerer som en ganske almindelig svensk sognekirke, da søstre ingen mulighed har for selv at kunne vedligeholde klosterkirken. Vi blev vist rund af sognepræsten. Han var en formidabel fortæller og utrolig engageret person, som tillige havde et vindinge væsen. Dette var højdepunktet på turen. Kirken har som de fleste store middelalderkirker en utrolig udsmykning, og huser desuden også flere kongegrave. Mest vigtigt var det dog at se Den Hellige Birgittas Kiste, hvori Birgittas knogler er opbevaret. Kisten er i sin tid hjembragt fra Rom, hvor Birgitta døde. Transporten af kisten op igennem Europa i middelalderen har været noget af en præstation henset til, at der nærmest ingen veje var, og at vejrvædere huserede alle vegne.

Om eftermiddagen så vi selve klosteret, som i dag fungerer som museum. I middelalderen blev bygningerne brugt som fyrstebolig for den kongelige svenske familien. For at opnå aflad for de royale

synder - dem var der vist mange af - overdrog kongefamilien ved testamente ejendommen til Birgitta, som herefter sørgede for, at bygningerne blev indrettet som kloster.

Birgitta gik grundigt til værks, alt hvad der kunne minde om fordoms pragt og herlighed ved indretning af bygningerne blev fjernet. Der måtte ikke være noget overhovedet, der kunne minde om de ugudelige tider, dengang der blev holdt hof ved slottet. Derfor fremstår bygningerne i dag som lidt kedelige og uinteressante. Dette kan man imidlertid ikke sige om kusten/foreviseren, som på bedste vis forstod at gøre bygningerne levende igen. Dramatisk var det at høre, hvorledes nonnerne og munkene blev holdt adskilt og ved sindrige indretninger blev totalt forhindret i på mindste måde at komme i kontakt med hinanden. Havde man afgivet et endeligt troskabsløfte over for Vorherre, skulle verdslige fristelser i hvert fald ikke komme imellem.

Aftenen sluttede af med et lysbilledprogram om Assisi og et glas rødvin. Vore "Skaffere" havde gudskelov gemt lidt fra aftenen før, så alle var glade.

Søndag formiddag deltog de fleste af kursisterne i Højmessens i Klosterkirken, da der kun var et begrænset antal pladser ledige i Den katolske Kirke grundet jubilæum. Det var for mig en god rigtig måde at afsluttet en vellykket og interessant tur til Vadstena.

Efter frokost var afskedens time kommet. Nu gik turen hjemad til Danmark.

Ligesom udturen var hjemturen en behagelig oplevelse med ankomst til Enghave Kirke kl. 20.00.

Til holdlederne Marianne Plum og Gunnar Bach skal lyde en hjertelig tak for en vellykket tur.

Og til alle jer søde mennesker i bussen:

Tak for en god oplevelse sammen med Jer.

Jan Torp 90 år

Assisi-Kredsens tidligere kasserer Jan Torp er fyldt 90 år i fin stil.

Fødselsdagen blev (naturligvis) fejret i Assisi under efterårsrejsen.

Til lykke med fødselsdagen

Oktober i Assisi og på La Verna

af Kirsten Huus og Ella Ostermann

Vi kom begge med på et afbud, og det har vi ikke fortrudt.

Vi skulle flyve til Perugia, hvorfra vi skulle køre med bus til Assisi. I lufthavnen stod vi desorienteret og så på skærmen, for der var ikke noget fly til Perugia. Vi kunne ikke se Frederik, vores rejseleder, og var nødt til at spørge i skranken. Medarbejderen fortalte at flyet skulle mellemlande på vejen. Vi spurgte om det var i Milano, men det var det ikke, det var i Odense.

Vi glædede os til at skulle fejre Frans' fødselsdag, men da vi kom til Assisi opdagede vi, at det ikke var hans fødselsdag, men hans dødsdag, for en helgens fødselsdag er den dag han dør og fødes ind i det evige liv.

Vi er ikke nogen århunder, men i flere af de andre deltageres øjne var vi 'de unge' som styrtede rundt i Assisi i et hæsbæsende tempo. Til daglig bliver vi regnet for 'de gamle', så var det var en oplevelse. Men sandt er det at vi gik meget, for

vi ville have det hele med.

På Frans fødselsdag/dødsdag ville vi selvfølgelig gå ned til Santa Maria Degli Angeli ad pilgrimsvejen, som Frans var blevet båret ad for at han kunne blive født/dø i Porziuncula. Da vi erklærede at vi ville gå ned ad bjerget, var der flere andre der også valgte at gå, og resten tog bussen.

Da vi kom til kirken var det begyndt at regne, og der var masser af mennesker. Nogle fra gruppen gik ind i kirken, andre valgte at blive udenfor, men alle oplevede noget særligt. Vi var ikke forberedt på en så omfattende procession, som bestod af middelalderklædte trompeterere, spydbærere, masser af bannere fra regioner, kommuner og byer etc. Derefter fulgte de velplejede honoratiores i hvide kapper, og de så meget betydningsfulde ud. Så kom præsteskrabet med biskoppen, præster, munke og nonner. Netop som den kæmpemæssige port blev åbnet for processionen, åbnede skydækket sig og solen strålede direkte ind i kirken og nåede Porziuncula. Under hele den lange processions indtog i kirken blev der spillet orgelmusik. For at man overhovedet kunne følge med i hvad der foregik oppe ved højalteret var der opsat storskærm.

For nordboer som os er det betagende med den vekselsang der foregår i en katolsk kirke, og specielt sådan en dag, hvor tusinder af dedikerede mennesker svarer præsten, og ikke mindst fordi præsten havde en vidunderlig stemme.

I sidegangene var der en tæt trafik af folk, som ville skrifte. Alle skriftestole var optaget. De røde lamper lyste, fordi

at man i dagene omkring Frans' fødselsdag kan få aflad for alle sine synder.

Vi måtte desværre forlade kirken midt i det hele, fordi vi skulle nå tilbage til middag.

Næste dag var der procession i Assisi, og Frederik foreslog at vi fulgte efter den fra torvet ned til San Francesco og smuttede med ind i overkirken. Han fortalte os at vi skulle gøre som de italienske koner, nemlig uskyldigt mase os med små trippende trin ind foran de andre.

Det opgav vi og troede at vi var rigtig smarte, da vi gik direkte til overkirken og ventede på processionen. Desværre kom der nogle betjente og smed os og mange andre væk, så vi endte i underkirken. Den var næsten fuld, for der var mange andre, der havde fået samme ide, så vi masede os på bedste italienske konervis fremad i kirken. Da vi løftede vores koncentrerede blikke opdagede vi til vores store glæde en kæmpe storskærm bag ved højalteret. Der var mange mennesker, og vi kom til at stå lige bag tremmerne, der delte kirken, og stod som i et bur. Højtalerne bragte os lyden fra overkirken ind i det venstre øre, mens svaret fra menigheden i underkirken kom ind i det højre. Det var smukt.

Dagen før havde vi været til morgenmesse i underkirken, hvor vi havde oplevet en meget myndig og kraftfuld præst. Ham genså vi i rollen som den der med et myndigt 'Silenzio shhhh' i mikrofonen fik os alle til at tie stille. Det klarede han virkelig godt. Der var ingen tvivl om, hvem der bestemte.

Igen denne dejlige vekselsang og ved

La Verna

denne særlige messe et stort orkester og smukt syngende kor. Messen afsluttedes på sædvanlig vis med at man gav de omkringstående hånden med et velment 'Pace'. Det er smuk skik.

Vi var så heldige at få endnu en musikalsk oplevelse, da der blev afholdt en koncert i San Francesco overkirken med Mozart på programmet. For os er det lidt underligt at koncerten begynder kl. 9 om aftenen, men ved nærmere eftertanke kan det ikke være tidligere, da man først spiser ved halv otte, otte tiden i Italien.

Igen var der mange mennesker, men vi var heldige at få nogle af de sidste stole. En lille kat var knap så heldig, den blev bestemt, men kærligt båret ud i regnen. Da orkesteret stemte i troede man ikke sine egne ører, så smuk var lyden. Den steg op

i kirkens himmelhvælv og fyldte rummet helt ud. Den mødtes på forunderlig vis med freskernes motiver og farver. Det var et fuldendt øjeblik.

Et andet fuldendt øjeblik var da vi på La Verna bjerget deltog i klokken tre processionen fra basilikaen til stigmatiseringskapellet. Vi oplevede på vejen et kig til et af Frans' sovsteder i en klippehule, samt Robbias enestående relieffer i kirken og kapellet.

La Verna klosteret ligger smukt, og fra den udvendige trappe forbi Frans' bedested på klippen mod vest, afsluttedes vores tur med en smuk solnedgang over de blånende bjerge.

Vi takker fra den danske gruppe Frederik og Susanne for en dejlig tur.

Assisi-Kredsen
Marianne Plum
Oliemøllegade 12. 3. lejl 2
DK-2100 København Ø

Returneres ved manglende adresseændring

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Strindbergsvej 34, 2500 Valby
tlf 36 17 50 70 / 48 24 50 60
hjerrild@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Oliemøllegade 12,3. 2., 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40
plum@assisi-kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Sandbygårdvej 31,2.tv.
2700 Brønshøj
tlf 38 28 85 56

Assisi-Kredsens giro: 225 19 49

Suzanne Scavenius Torp,
Jægersborg Alle 45, 2. mf.
2920 Charlottenlund
tlf 39 64 45 11

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114,1.tv, 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92
gbp@assisi-kredsen.dk

Vera Christensen
Valhøjs Allé 125 A st.th.
2610 Rødovre
tlf 36 41 23 19

Br. Theodor Jürgensen OFM Conv.
Frederiksborgvej 11
4000 Roskilde
46 36 77 56

Birthe Backhausen
Peter Rørdamsvej 28 st., 2400 Kbh NV
tlf 35 83 39 07

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 83 45 93

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv)
Gunnar Bach Pedersen

Nyt fra Assisi-Kredsen
ISSN 1395-8798

Assisi-Kredsen på Internet: <http://www.assisi-kredsen.dk>